

Bestillinger, for hvilke særlig Lønning er fastsat ved Lønningslove, skal han i deres sammenlagte Lønninger lide et Afdrag saa stort som Halvdelen af alle disse Lønninger med Undtagelse af den højeste. Det vil sige, hvis det skulde gaa til paa lovlig Maade, og Auditor Giørtz forenede alle disse Stillinger, saa skulde han have sin fulde Gage som Generalauditor, 7,500 Kr. Men i alle Tilfælde skulde det halve fradrages af, hvad han fik af Statsanstalten for Livsforsikring, maaske ogsaa det halve af, hvad han fik af Overkrigsretten, for den Lønning er vist fastsat ved særlig Lov. Jeg vil gøre den højtærede Finansminister opmærksom paa, at der vist foreligger en Fejltagelse, naar man uden Hjælp paa Finansloven udbetaler Assessor Giørtz de ham ved særlig Lov tilføjede 1,500 Kr. som Medlem af Overkrigsretten, thi det synes at være i Strid med § 5 i Loven af 1870. Men det er noget, som jeg blot siger „muligvis“ om, det kan jo blive undersøgt. Men man vil her fastslaa ved Lov, at Generalauditor Giørtz, der altsaa i alle Tilfælde faar udbetalt 9,000 Kr. i Gage, skal have fuldt Gagebillæg, ikke nøjes med den halve Gage som juridisk Direktør i Statsanstalten for Livsforsikring.

Jeg synes, at dette er meget forkert, navnlig nu, da Kommissionen angaaende Embedsmænds og andres Forenede flere Lønnede Stillinger lige har afsluttet sin Virksomhed, og vi kunne vente det paa-gældende Forslag — thi det antager jeg, jeg tillader mig at spørge den højtærede Finansminister, om jeg ikke har Ret i, at man meget snart kan vente Kommissionens enstemmige Forslag forelagt her i Tinget. Jeg indser ikke, at der er nogen Grund for det højtærede Ministerium til at tøve med denne Sag, da Kommissionens Indstilling er enstemmig. Naar vi altsaa snart kunne vente at faa denne Sag frem til en principiel Løsning, saa er det underligt, at man nu her skal træffe en Bestemmelse, som ikke alene er paa tværs af de bestaaende Love, men som ogsaa vil være i Strid med de Principper, som ville komme til at blive raadende i vor Statshusholdning, hvis det Forslag, som denne Kommission har udarbejdet, bliver ophevet til Lov. Det er ogsaa højst uheldigt, at Dommere forene andre lønnede Stillinger med deres Dommervirksomhed, og det er uheldigt for hele Samfundet, men ogsaa for Dommene selv, thi det bliver saaledes, at de Dommere, som se mindre samvittighedsfuldt paa deres Stil-

ling og dens Ansvar, faa langt højere Lønning end de, der se mere samvittighedsfuldt paa den. Hvad selve det foreliggende Tilfælde angaar, saa er der sagt mig fra en Kilde, som maa vide sikker Besked derom, at forinden Kriminalretsassessor Giørtz i sin Tid fik dette Ben i Statsanstalten for Livsforsikring — for det er et rent og skært Ben, han har ikke noget at bestille der, og han faar der ca. 3,000 Kr. for at komme der en Gang om Ugen eller saadant noget, det spiller slet ingen Rolle for Statsanstalten for Livsforsikring —, var det blevet tilbudt en anden Dommer af vor Overret, som imidlertid sagde Nej, fordi han, der er mere samvittighedsfuld, og som ser med større Alvor paa dette, om en Dommer kan tillade sig at have andre lønnede Stillinger, ikke vilde forene med sin Dommerstilling det at være Direktør for Statsanstalten for Livsforsikring. Saa gik man til Giørtz. Giørtz generede sig ikke før det, den, der generer sig mindst, faar mest. Saa fik han Pengene. Det er dog i høj Grad uheldigt, og det modarbejder i høj Grad den Tendens, der er oppe i hele vor Dommerstand. Den Generation, hvortil Generalauditor Giørtz hører, udmærker sig i øvrigt i høj Grad ved, at der er en meget stor Kreds af Dommere, som se særdeles alvorligt paa deres Kald, ogsaa paa den Side af deres Kald, at de skulde hævde Domstolenes fuldkomne Uafhængighed i enhver Henseende og derfor paa-lægge sig selv ikke at modtage nogen som helst anden lønnet Stilling end deres Dommervirksomhed, og som ere enige om ikke at ville modtage Ordener, Titler eller nogen som helst anden Slags Udmærkelse, som Administrationen ellers kan tildele dem. Men hele den sunde og i høj Grad paa-skønnelsesværdige Tendens hos den Generation af Dommere modarbejdes jo, naar man her fra Lovgivningsmagtens Side i saa høj Grad forgylder dem, der genere sig mindre end de hæderligste, fineste og nobleste indenfor Dommerstanden. Jeg ved af personlig Erfaring, at der indenfor vore Dommers Kreds er en meget udpræget Stemning for, at en Dommer ikke maa have noget andet lønnet Hverv. I den Tid, jeg havde administrativ Myndighed til at udnævne Dommere, har jeg ikke i et eneste Tilfælde, hvor der er blevet udnævnt et Medlem af de kollegiale Retter, undladt, naar vedkommende hilste paa mig i Anledning af sin nye Udnævnelse, at sige til ham: Det er mit Syn paa en Dommers Stilling, at en Dommer ikke maa forene noget andet lønnet Hverv med sin Dommer-